

Æbeltoft (N. Neergaard), at den kongelige Proklamation, der udstedtes i August, indeholdt en Opfordring til og en Vejledning for Befolkningen, som man burde følge. Vi har ikke været i Tvivl om, at man burde følge den, og vi staaar derfor stadig, ligesom det ærede Medlem erklærede det for sit Vedkommende, paa denne Proklamations Grund og staaar der netop i dette Øjeblik, da vi giver vor Tilslutning til det Lovforslag, der her foreligger. Det ærede Medlem fra Æbeltoft sagde, at han kunde meget godt erkende, at man ikke fra alle Sider havde fulgt denne Proklamations Grundsætninger, og at der kunde være gjort Skade ved ikke at følge dem. Naar man kan erkende det, forstaaer jeg ikke, der kan være nogen Tvivl om at væge sig mod, at der i Fremtiden bliver gjort mere Skade. Naar Forholdet er saaledes, som ogsaa det ærede Medlem fra Æbeltoft erkendte, maa man have ret let ved at forstaa, at Ministeriet han have haft betydeligt Besvær af visse Blades Holdning i Forhold til Udlandet. Vi er derfor fra vor Side rede til at hjælpe Regeringen til det Middel, den anser for paa-krævet. Jeg synes, at det i Tider som disse er ret selvfølgeligt, at man i meget høj Grad tager Hensyn til, hvad Regeringen anser for nødvendigt. I dette som i mange andre Forhold har vi ladet dette Hensyn være bestemmende, fordi Regeringen fornuftigvis bedst er i Stand til at bedømme Vanskelighederne og de Midler, der er nødvendige for at afværge dem. Vi vil derfor ogsaa være med til at bortskaffe Vanskeligheder, der ikke blot generer Regeringen i dens Arbejde, men kan gøre det Land, vi tilhører, Skade. Vi vil ikke under nogen Form være med til at forøge eller opretholde Vanskeligheder for Regeringen i dens Forhandlinger med Udlandet om de Spørgsmaal, som vi ved er af fundamental Betydning for hele det danske Samfund. Tiden er saa farlig og alvorlig ogsaa for vort Land, at det forekommer os, at alle maa føle Ansvar overfor Land og Folk. Det er ud fra denne Ansvarfølelse, at vi tiltræder det foreliggende Lovforslag, og at jeg anbefaler det til Vedtagelse, idet jeg ikke som den ærede Ordfører for Venstre har noget Ønske om at faa foretaget Forandringer deri ud over dem, der er foretagne i Landstinget. Jeg kan anbefale Lovforslaget, som det foreligger affattet af Landstinget og tiltraadt af Regeringen.

Overfor det Ønske om Udvalgsnedsættelse, som fremkom fra det ærede Med-

lem fra Æbeltoft, skal jeg sige, at et saadant Ønske nærer vi ikke, men desuagtet skal vi ikke modsætte os en Udvalgsbehandling, naar man ønsker en saadan. Men jeg formoder, det maatte blive en meget kort Udvalgsbehandling, hvor det kun gælder om at faa visse Oplysninger, som det ærede Medlem ønskede, og at vi da meget snart maatte kunne skride til at afgøre denne Sag, som efter min Opfattelse allerede har fremkaldt mere Uro i Befolkningen, end Sagen i sig selv fortjener. Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget til hurtig Gennemførelse og til Vedtagelse i den foreliggende Form.

Niels Petersen: Det foreliggende Lovforslag drejer sig om en Skærpelse af det Ansvar, som Grundloven paalægger enhver for offentlige Meningstilkendegivelser. I Grundloven hedder det jo, at enhver er berettiget til ved Trykken at offentliggøre sine Tanker, dog under Ansvar for Domstolene. Hvad det her drejer sig om, er altsaa at skærpe Ansaret for offentlige Ytringer i Skrift eller Tale paa et bestemt afgrænset Omraade og under ekstraordinære Forhold, saa ekstraordinære, som vi vist aldrig nogen Sinde før har kendt dem i vort Land. Alle Partier uden Undtagelse samles jo i Ønsket og Kravet om Opretholdelsen af Danmarks ubetingede og absolutte Neutralitet, ligelig til alle Sider, og enhver Bestræbelse for at sikre Opretholdelsen af denne ligelige og absolutte Neutralitet maa efter min Mening paa Forhaand kunne regne med fuld Tilslutning fra alle Sider. Naar det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) fremhævede, at det dog kun var enkelte uheldige Udtalelser, der var fremkommet, og fra enkelte Sider, er jeg enig med ham deri, men een Ting maa sikkert betones, nemlig at det ikke kan paaregnes, at man ude omkring i Europa har den samme sikre Opfattelse af den Betydning, den ringe Betydning, som saadanne enkeltstaaende Udtalelser har. Hvad det her gælder om, er da altsaa at faa fastslaaet, at der fra alle Sider er Enighed om, at vor Neutralitet skal opretholdes, og at de Midler, Regeringen tiltrænger i saa Henseende, maa stilles til dens Raadighed. Jeg gentager, at vi ikke kan være sikre paa, at man i Udlandet har samme klare Forstaaelse som vi herhjemme af, hvor ringe Betydning disse enkeltstaaende Udtalelser har. Det forekommer mig, at Lovforslaget, som det her foreligger, ikke kan vække nogen Betænkelighed fra nogen Side. Det drejer sig jo